

PRAVLJICE S TRAVNIKA 3

Tatjana Kokalj

NAPISALA TATJANA KOKALJ
ILUSTIRAL ANDREJ VOJKOVIČ

ROJSTNI DAN

PRAVLJICA O PAJKU PINU

Pravljica, ki nam pokaže, kako biti dober prijatelj

PRIJATELJI S TRAVNIKA SO HITELI PO SVOJIH
OPRAVKIH. ZAČUDENO SO SE USTAVLJALI OB
PAJKOVI HIŠKI. NA VRATIH JE VISEL NAPIS: NE MOTI.
»KAJ TO POMENI?« SE JE PRVA OBREGNILA OB
NAPIS PIKAPOLONICA POLONA. ROKA JI JE OBSTALA
V ZRAKU IN NI POTRKALA NA NJEGOVA VRATA.

NEJEVOLJNA JE ODŠLA DALJE. A ČUDNI
NAPIS JI NI ŠEL IZ GLAVE. KAJ TAKEGA SE
ŠE NIKOLI NI ZGODILO - DA BI PAJEK PINO
ZAKLENIL VRATA IN SE NE BI ODZIVAL NA
KLICE. ŠE BOLJ JE BIL ZAČUDEN KOBILICA
KARLI. »ODPRI, NO!« JE BIL NESTRPEN.
A PAJEK JE MOLČAL, KOT DA GA NI DOMA.
PA JE BIL.

TISTI DAN JE BIL NEKAJ POSEBNEGA. PAJEK PINO JE PRIPRAVLJAL ROJSTNODNEVNO ZABAVO. NANJO JE POVABIL VSE PRIJATELJE. HOTEL JIH JE PRESENETITI, ZATO SE JE ZAKLENIL V HIŠKO. PRESENEČENJE NI PRESENEČENJE, ČE VSI VSE VEDO. PAJEK PINO SE JE LOTIL KUHARSKIH OPRAVIL.

»SPEKEL BOM BOROVNIČEVE TORTICE.
TE IMA PIKAPOLONICA POLONA
NAJRAJE,« JE GLASNO RAZMIŠLJAL.
Z NJENO POMOČJO BI ŽE ŠLO, A MORAL
JE KUHATI SAM. NATANČNO JE SLEDIL
NAVODILOM IZ KUHARSKE KNJIGE.

A KLJUB TEMU SO SE V BOROVNIČEVIH TORTICAH ZNAŠLI GRAHOVI STROKI, KORENČKOVI LISTI, OREHOVE LUPINE IN BRINOVE JAGODE. URA JE KONČNO ODBILA ŠTIRI. »ČE DOBRO PREMISLIM, JE ROJSTNI DAN RES NAPOREN DAN,« JE PINO DOBRE VOLJE SEDEL ZA MIZO. »ZDAJ BODO PRIŠLI,« SE JE VESELIL.

VABILA JE POSLAL ŽE PRED TREMI DNEVI.
IN TO NE KARTIC, KI SE JIH KUPI V TRGOVINI. VSAKEMU
JE NARISAL TISTO, KAR IMA NAJRAJE. PIKAPOLONICI
ŠOP BOROVNIC, MRAVLJI MIJI SONČNI ZAHOD, LILI IN
BINE STA DOBILA MAKOV CVET, KOBILICA KARLI ŠOP
MAČJE TRAVE IN METULJ MAJ MAVRICO. PRILEPIL
JE ŠE ZNAMKE IN POŠTA JE ŠLA MED NASLOVNIKE.

URA NA NOČNI OMARICI JE TIKTAKALA, SONCE SE JE
PELJALO Z OBLAKI PREK NEBA, A NIKOGAR NI BILO.
»LE KAJ SE JE ZGODILO?« JE PINO GUBAL ČELO.
»SAJ VEM,« SI JE DOPOVEDOVAL, »POLONA KUHA
MARMELADO IN NE MORE PRITI SREDI DELA, KARLI
PRESKAKUJE POTOK, METULJ MAJ SE GUGA NA
LILIJ, LILI IN BINE PIŠETA NALOGO IN MRAVLJA MIJA
PESTUJE MALE OTROČIČKE.«

»NAJBOLJE, DA JIM STEČEM NAPROTI!« JE SKLENIL. VELIKI KAZALEC JE ŽE NAREDIL NEKAJ KROGOV PO URNI ŠTEVILČNICI.

PINO JE ODPRL OMARO IN SEGEL PO ČEVELJCIH. TAKRAT JE DEBELO ZAZIJAL. NA POLIČKI JE ZAGLEDAL VABILA. TISTA, KI JIH JE NAREDIL SAM, NANJE NALEPIL ZNAMKE IN ... JIH POZABIL ODPOSLATI.

»ZAMAN SEM SE TRUDIL,« JE ŽALOSTNO SKLONIL GLAVO. »NIKO GAR NE BO.« A KO JE ŽE KAZALO, DA JE DAN IZGUBLJEN, JE NA VRATA POTRKALA PIKAPOLONICA POLONA. »VEM, ZAKAJ SI OBESIL TABLO NA VRATA! ROJSTNI DAN IMAŠ! HOTEL SI NAM PRIPRAVITI PRESENEČENJE!« JE GLASNO KLICALA.

»RES SI NAS PRESENETIL,« GA JE POTREPLJAL KARLI.
»ROJSTNI DAN! JUPI!« STA SE VESELILA LILI IN BINE.
»AMPAK ...« JE JECLJAL PAJEK PINO. »NOČ SE DELA.
PREPOZNO JE ZA ZABAVO.«

»ZABAVA OB LUNINEM SVITU JE NAJLEPŠA ZABAVA,«
JE NAVDUŠENO POVEDALA MRAVLJA MIJA.
KO SO POJEDLI BOROVNIČEVE TORTICE IN POPILI
MEDIČINO, SE JE KARLI OJUNAČIL: »ZAKAJ NAS NISI
POVABIL NA ZABAVO?«

»NAJVEČJE DARILO JE,
DA IMAM TAKO DOBRE PRIJATELJE!«
JE PINO OBJEL VSE PO VRSTI.
MURNI SO ZAGODLI, KRESNICE
SO PRIŽGALE LUČICE IN PLES
SE JE ZAČEL.

Dragi starši!

V pravljici *Rojstni dan* pajek Pino za svoje travniške prijatelje pripravlja rojstnodnevno zabavo s presenečenji, ki jih obožujejo. Tako pokaže, koliko mu prijatelji pomenijo. Oni pa mu kljub zapletu z vabili pokažejo, da so drug drugemu iskreni in pravi prijatelji.

Prijateljstvo je ena pomembnejših vrednot. Začne se z medsebojnim spoznavanjem in zanimanjem drug za drugega. Da prijatelja obdržimo, se moramo za ta odnos (po)truditi – drug do drugega smo spoštljivi, iskreni, pošteni, strpni, zaupljivi, pozorni ter drug drugemu pomagamo. Rojstni dan je osebni praznik, ko se slavljenec posveti sebi ali se veseli z najbližjimi (družino, prijatelji). Z izrekanjem lepih želja in obdarovanjem pokažemo, da ima slavljenec v našem srcu posebno mesto in da ga imamo radi.

VPRAŠANJA ZA POGOVOR

- *Kdo so tvoji prijatelji? Kaj radi počnete skupaj? Kako se potrudiš zanje?*

DEJAVNOST: VODENA VIZUALIZACIJA MOJ ROJSTNI DAN

V mirnem prostoru umirjeno in počasi berite spodnji zapis ter tako vodite otroka skozi preprosto vizualizacijo *Moj rojstni dan*.

Zapri oči. • Sprosti se. • V mislih si predstavljaš, da je danes tvoj rojstni dan. • Kako se počutiš? • Predstavljaš si, da prav sedaj praznuješ svoj rojstni dan. To praznovanje je nekaj posebnega. Kot si poseben tudi ti. • Kje praznuješ? • Ob tebi so vsi, ki jih imaš rad. Z njimi ti je prijetno. • Vsi ti izrekajo lepe želje. Poslušaj, kaj vse ti želijo. • Izročajo ti tudi darila. Poln pričakovanj jih sprejemaš. Počasi odpiraš eno darilo za drugim. Pomisli, katero darilo te je najbolj razveselilo. • Zaslišiš rojstnodnevno pesem. Zagledaš torto s svečkami želja. • Nekaj si zaželi. Upihni svečke. Naj se želja uresniči! • Smehljaš se. Toplo ti je pri srcu. • Z vsemi na svojem praznovanju se veseliš. • Počasi z mislimi pridi sem, v ta prostor. • Ko boš pripravljen, odpri oči.

PO IZVEDENI DEJAVNOSTI: *Kako se počutiš? Kako si »doživel« svoj rojstni dan?*

ZAKLJUČNA MISEL: S prijatelji se veselimo in si med seboj pomagamo.

NAPISALA TATJANA KOKALJ
ILUSTRIRAL ANDREJ VOJKOVIČ

VREČKA

PRAVLJICA O METULJU MAJU

Pravljica, ob kateri se učimo pravega odnosa do narave in lastnine

METULJ MAJ POZNA VSE ROŽE, KI RASTEJO NA TRAVNIKU. PRINAŠA JIH DOMOV, IN DOKLER SE DAN NE PREVESI V NOČ, NE DVGNE GLAVE IZNAD LONČKOV. V NJIH NASTAJAJO ZDRAVILNI PRIPRAVKI IN ČAJI. TI LAJŠAJO BOLEČINE PRIJATELJEM, KO ZBOLIO ALI SI POŠKODUJEJO NOŽICE. VSE REČI IMA POSPRAVLJENE NA SVOJIH MESTIH, MODRE POSODICE OB OKNU, RDEČE NA POLIČKI IN ZELENE NAD MIZO.

TISTEGA JUTRA SI JE SONCE UMIVALO PRVE ŽARKE
V PUHASTIH OBLAKIH, KO JE ZAZVONILA MAJEVA
BUDILKA - URO PREJ. STOPIL JE VEN, ZA SEBOJ
NARAHLO ZAPRL VRATA IN SE S KOŠARICO V ROKI
PODAL NA POT.

»NABIRANJE ZELIŠČ ZAHTEVA RED IN ZGODNJO
URO,« SI JE ZAŠEPETAL.

OB BREGU, KI OBROBLJA
VIJUGASTO POT,
JE ZADIŠALO
PO VIJOLICAH. MAJ JE RAZŠIRIL KRILA IN
PRISTAL NA TRAVI. RAZGLEDAL SE JE OKOLI
SEBE - IN DEBELO ZAZIJAL. NEDALEČ STRAN
JE NEKAJ MIGETALO.
TUJE IN NEZNANO.

»ČE PRAV VIDIM, TA PLAHUTAJOČA ZASTAVA NI ZASTAVA, AMPAK VREČKA,« SE JE PREPRIČAL, KO JE PRIŠEL BLIŽE.

»VREČKA NA TRAVNIKU JE ENAKO NEZASLIŠANA, KOT ČE BI PRIŠEL V ŠOLO SLON IN ZAHTEVAL KOZAREC MLEKA,« JE ZAGODRNJAL.

»KAKO SI SE ZNAŠLA NA TRAVNIKU?« SE JE OBRNIL K VREČKI.

VREČKA JE ŠE MOČNEJE ZAPLAPOLALA NA VEJI,
ZA KATERO SE JE TESNO DRŽALA, IN POVEDALA:
»VETER ME JE PRINESEL.«
»TU NA TRAVNIKU NE MOREŠ OSTATI. MIŠKA NE
BO NAŠLA POTI VEN, ČE ZAIDE V TVOJO GLOBINO,
PTICA NE BO MOGLA RAZŠIRITI KRIL, NEVEDNA LISICA
TE LAHKO POGOLTNE IN SI NAKOPLJE ŽELODČNE
BOLEČINE. TI SI PAST IN NE SODIŠ NA ZELENA POLJA.«

»SAJ NOČEM BITI TUKAJ, A NE VEM, KAM NAJ GREM,«
JE ZASTOKALA. MAJ SE JE DOTAKNIL NEZNANKE IN
POTEGNIL PO NJENI GLADKI, HLADNI POVRŠINI.

»IZ ČESA SI?« JE HOTEL VEDETI.

»IZ POLIVINILA,« JE POVEDALA. METULJ JE PONOVI
ČUDNO BESEDO, KI JE DOTLEJ ŠE NI SLIŠAL.

»OD KOD SI PRIŠLA?«
JE NADALJEVAL POIZVEDOVANJE.
»IZ TRGOVINE SEM ODNESLA
ZAVITEK MASLA. NATO SO ME
VRGLI STRAN,« JE RAZLOŽILA.
»LE ENO POT SI OPRAVILA IN
ŽE SO TE ZAVRGLI?«
METULJ NI MOGEL SKRITI
ZAČUDENJA.

»TAKO JE! PRISTALA SEM V ZABOJNIKU. A TA JE BIL DO ROBA NAPOLNJEN Z ODPADKI, TAKO DA ZAME NI BILO PROSTORA. VETER, KI JE PRIVRŠAL MIMO, ME JE ODNESEL S SEBOJ. KMALU SE JE NAVELIČAL DIVJEGA TEKA, IZPUSTIL ME JE IN ZDAJ SEM TU IN NE VEM, KAJ BI SAMA S SEBOJ,« JE POVEDALA. »BI ME HOTEL SNETI Z VEJE, KAJTI OD VISENJA TU ZGORAJ ME BOLIJ ROKE,« JE POPROSILA ČEZ ČAS.

METULJ JE S TEŽAVO NAREDIL, KAR JE ŽELELA.
KO JE VSA UBOGA LEŽALA NA TLEH, JE BILA VIDETI
ŠE BOLJ ZAPUŠČENA IN NEPOTREBNA KOT PREJ.
»POKAŽI ME SVOJIM PRIJATELJEM. MORDA
ME BO KDO POTREBOVAL,« JE MILO POPROSILA.
METULJ NI BIL PREPRIČAN, ALI BI KDO HOTEL IMETI
VREČKO, A JE VSEENO Z NJO ODLETEL DOMOV.

NA TRAVNIKU JE POKLICAL PRIJATELJE. PRIHITELI SO Z VSEH STRANI, PRISLUHNILI NJENI ZGODBI IN ZAČUDENO PREMLEVALI: »LE ENO DELO V ŽIVLJENJU SI OPRAVILA IN NATO SO TE ZAVRGLI?« BILO JE TAKO NENAVADNO, KOT ČE BI METULJ MAJ LE ENKRAT PIL ČAJ IZ SKODELICE IN JO NATO ZAVRGEL, ALI PA ČE BI SE KARLI LE ENKRAT POKRIL Z ODEJO IN JO ZJUTRAJ VRGEL STRAN.

PO DOLGEM KLEPETU, STRINJANJU IN NESTRINJANJU SE JE METULJ MAJ PREPRIČAL, DA NIHČE NE POTREBUJE ZAPUŠČENE VREČKE. ZATO JE PREDLAGAL: »NAJ BO. VREČKA BO OSTALA PRI MENI. V NJEJ BOM PRENAŠAL LONČKE IN KOZARČKE. SKRBEL BOM ZANJO, JO UMIVAL IN NEGOVAL.

PAZIL BOM, DA MI JE NE IZTRGA VETER IN JE NE
ODNESE DALEČ STRAN. ČE PA JO BO KDO IZMED VAS
POTREBOVAL, MU JO BOM Z VESELJEM POSODIL.«
VREČKA SI JE ODDAHNILA. ODŠLA JE Z METULJEM
DOMOV TER ČISTA IN SVEŽA OPRAVLJALA DELA, KI JI
JIH JE NAMENIL MAJ. VETER PA
SE JE IGRAL Z LISTI NA DREVESU
IN TRAVAMI OB POTI.

Dragi starši!

V pravljici *Vrečka* metulj Maj na travniku najde odpadke – vrečko. Ker so red, urejenost, čistoča, skrbno ravnanje z lastnino in odgovorno ravnanje z odpadki zanj pomembni, je najdba zanj nekaj nesprejemljivega. Vrečko zato pobere, da jo bo lahko ponovno uporabil.

Z odgovornim ravnanjem z lastnino pokažemo svoj odnos do nje, samega sebe, drugih in okolja. Z lastnino odgovorno ravnamo, ko nanjo pazimo, jo vzdržujemo, ustrezno uporabljamo in jo po uporabi pospravimo. Če presodimo, da je postala odpadke, jo odvržemo v ustrezen zabojnik. Pospravljanje s pravo motivacijo postane prijetna rutina in dobra navada. Starši to pri otrocih dosežemo z vztrajnostjo in doslednostjo ter z vključevanjem otroka v domača opravila. Slednje otrokom omogoča, da se naučijo ceniti tudi delo, ki ga pri vzdrževanju reda in čistoče zanje/namesto njih opravijo drugi.

VPRAŠANJA ZA POGOVOR

- *Kako ti skrbiš za (svojo) lastnino? Kako sodeluješ pri (skupnih) domačih opravilih?*
- *Razmisli o (ne)ustreznosti ravnanj: kakšna bi bila tvoja soba, če je ne bi pospravil? Bi lahko jedel za umazano mizo? Kako bi se počutil, če bi nekdo pred tabo pustil stranišče umazano? Ali bi lahko prebral raztrgano knjigo? Zakaj z umazanimi rokami ne smeš sedeti za računalnik? Kaj vse je treba narediti npr. s hlačami, potem ko jih daš v koš z umazanim perilom, da pridejo spet čiste, zlikane in zložene v tvojo omaro? Kaj narediš s stvarmi, ki so še uporabne, a jih ne potrebuješ več?*

DEJAVNOST: ZABAVNO POSPRAVLJANJE

Otroka navdušite nad sprotnim pospravljanjem kot prijetno aktivnostjo. Pospravljanje je prijetnejše, če to počnemo skupaj, ob petju, ob pripovedovanju zgodbe, na šaljiv način, z uporabo različnih pripomočkov, s plesnimi gibi, iščemo izgubljeni »zaklad«, smo v posebnih oblačilih itd. Pred pričetkom se z otrokom dogovorite, kako bo pospravljanje popestril. Pospravljajte raje z otrokom kot pa za njim, saj bo le tako to delo ovrednotil.

ZAKLJUČNA MISEL: Vsak izmed nas je odgovoren za vzdrževanje prijetnega okolja.